

11 Αυγούστου, 1989

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.

ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΤΤΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΑΜΥΝΗΣ ΚΑΙ/ Ή ΑΛΛΟΥ,

Καθ'ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 562/87, 579/87, 607/87, 609/87, 610/87)

Εριμνεία νόμων — Αναδρομικότητα — Καθορισμός δικαιωμάτων, που απορρέουν από το νόμο, με βάση γεγονότα πριν από το νόμο — Δεν συνιστά αφ' εαυτού αναδρομικότητα.

5 *Εκτελεστή Διοικητική Πράξη — Προπαρασκευαστική πράξη — Κυπριακός Στρατός — Επετηρίδα, που συντάχθηκε βάσει του Κανονισμού 10 των Περί Ιεραρχίας και Προαγωγής των Μονίμων Αξιωματικών Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 118/81) — Η Επετηρίδα λειτουργεί βασικά ως Πίνακας αρχαιότητας — Είναι προπαρασκευαστική πράξη — Εάν*
10 *άνυρη, συμπαρασύρει σε ακυρότητα την τελική πράξη προαγωγής, της οποίας υπήρξε η βάση.*

15 *Προθεσμία ασκήσεως Αιτήσεως Ακυρώσεως — Έναρξη — Γνώση επαρκής, σε βαθμό, που ο επηρεαζόμενος να μπορεί να διεκδικήσει τα δικαιώματά του.*

20 *Εκτελεστή Διοικητική Πράξη — Κυπριακός Στρατός — Οι Περί Ιεραρχίας και Προαγωγής των Μονίμων Αξιωματικών Κανονισμοί (Κ.Δ.Π 118/81) — Προαγωγές κατ'εξαίρεση — Κρίση του Συμβουλίου περί του "προακτές ή μη προακτές" — Είναι η μόνη, που μπορεί να προσβληθεί.*

Έννομο Συμφέρον — Κυπριακός Στρατός — Οι Περί Ιεραρχίας και

Προαγωγής των Μονίμων Αξιωματικών Κανονισμοί (Κ.Δ.Π 118/81) — Προαγωγές κατ'εκλογήν — Κρίση του Συμβουλίου περί "ή μη προακτέος" — Ο επηρεαζόμενος δεν έχει έννομο συμφέρον προσβολής προαγωγής, λόγω μη κατοχής των προσόντων προαγωγής.

5

Συνταγματικό Δίκαιο — Αρχή της ισότητας — Κυπριακός Στρατός — Οι Περί Ιεραρχίας και Προαγωγής των Μονίμων Αξιωματικών Κανονισμοί (Κ.Δ.Π 118/81) — Αρχαιότητα αξιωματικών όπλων έναντι ομοιοβάθμων αξιωματικών σωμάτων (Καν.9(9)) — Δεν αποτελεί αυθαίρετη ή παράλογη ευνοϊκή μεταχείριση.

10

Κυπριακός Στρατός — Η Επετηρίδα, που συντάχθηκε δυνάμει διαταγής 5.8.81 βάσει του Κανονισμού 10 των Περί Ιεραρχίας και Προαγωγής των Μονίμων Αξιωματικών Κανονισμών (Κ.Δ.Π 118/81) — Δεν έγινε με βάση τα κριτήρια των Κανονισμών.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε τις επίδικες στην Αίτηση 562/87 κατ' αρχαιότητα προαγωγές, λόγω παρανόμου συντάξεως της Επετηρίδας επί της οποίας βασίστηκε η τελική πράξη της προαγωγής. Το Δικαστήριο απέρριψε εισήγηση των καθ' ων η Αίτηση ότι η νομιμότητα της Επετηρίδας δεν μπορούσε να εξετασθή, αφού είχαν περάσει 75 ημέρες από της συντάξεώς της. Το Δικαστήριο έκρινε ότι η Επετηρίδα, που επέχει θέση Καταλόγου αρχαιότητας είναι προπαρασκευαστική πράξη, που δεν μπορούσε, επομένως, να προσβληθεί με Αίτηση Ακυρώσεως αφ'εαυτής.

20

25

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε τις Αιτήσεις 579,609 και 610 επειδή οι Αιτούντες που δεν είχαν κριθεί προακτέοι με την σχετική κρίση του Συμβουλίου, δεν έχουν έννομο συμφέρον, λόγω μη κατοχής των προσόντων, να προσβάλουν τις κατ'εκλογήν επίδικες προαγωγές. Η πράξη, που μπορούσαν να προσβάλουν ήταν η κρίση του Συμβουλίου περί του προακτέου ή μη.

30

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την Αίτηση 607/87, διότι η εισήγηση για παράβαση της αρχής της ισότητας (Βλ. το τελευταίο πιο πάνω περιληπτικό σημείωμα) δεν ευσταθούσε.

35

Οι Αιτήσεις Ακυρώσεως 579, 609, 610 και 607/87 απορρίπτονται. Η Αίτηση Ακυρώσεως 562/87 επιτυγχάνει. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

40

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Sentis and Others v. Republic (1983) 3 C.L.R 419,

5 *Kyriacou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1845,*

Plousiou v. Central Bank (1982) 3 C.L.R. 230,

Χαριίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 147.

10

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ'ων η αίτηση με την οποία τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα προήχθησαν στο βαθμό του Ταγματάρχη στον Κυπριακό Στρατό αντί των αιτητών.

15

Α. Σ. Αγγελίδης και Π. Παπαγεωργίου, για τους Αιτητές στις υποθέσεις 562/87, και 607/87.

20 *Α. Μάγος, για τους Αιτητές στις υποθέσεις 579/87, 609/87 και 610/87.*

Μ. Φλωρέντζος, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

25

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι δέκα αιτητές στην προσφυγή υπ. αρ. 562/87 στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξεως και έχουν κοινό αίτημα την ακύρωση της απόφασης των καθ'ων η αίτηση με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προήχθησαν στον βαθμό του Ταγματάρχη με ημερομηνία προαγωγής την 1.6.87. Πανομοιότυπο αίτημα προβάλλουν και οι αιτητές στις προσφυγές υπ. αρ. 579/87, 607/87 και 610/87, που συνεκδικάστηκαν λόγω της ταυτότητας της προσβαλλομένης πράξεως και των κοινών πραγματικών στοιχείων και περιστατικών.

35

Σημαντικό μέρος εξάλλου της νομικής επιχειρηματολογίας στην προσφυγή υπ. αρ. 562/87 υιοθετήθηκε και από τους δικηγόρους στις άλλες προσφυγές. Για λόγους που προέκυψαν κατά την μελέτη και εξέταση των προσφυγών επιβάλλεται ειδικότερη αναφορά σε κάθε υπόθεση.

40

Η προσφυγή υπ' αρ. 562/87

Τα σχετικά με την υπόθεση γεγονότα όπως προκύπτουν από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου έχουν σε συντομία ως εξής: 5

Οι αιτητές προσλήφθηκαν στον στρατό της Δημοκρατίας την 1.3.76 ως ανθυπολοχαγοί. Την 1.3.77 προάχθηκαν στο βαθμό του υπολοχαγού και στις 15.5.82 στο βαθμό του Λοχαγού. Τα ενδιαφερόμενα μέρη κατείχαν επίσης τον βαθμό του Λοχαγού από την ίδια ημερομηνία δηλ. τις 15.5.82. 10

Κατά τις τακτικές ετήσιες κρίσεις για το 1987 οι αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη, επειδή πληρούσαν τα τυπικά προσόντα κρίθηκαν από το αρμόδιο Συμβούλιο Κρίσεων ως προακτέοι κατ' εκλογήν. 15

Επειδή οι θέσεις προαγωγής ήταν περιορισμένες (δεκαπέντε μόνο) στο βαθμό του Ταγματάρχη προάχθηκαν τελικά τα ενδιαφερόμενα μέρη που σύμφωνα με την Επετηρίδα που είχε ετοιμαστεί, όπως λεπτομερέστερα εκτίθεται πιο κάτω, προηγούνται από πλευράς αρχαιότητας. 20

Οι νομικοί λόγοι που προβάλλονται στην προσφυγή και την γραπτή αγόρευση των αιτητών για να στηρίξουν το αίτημα για ακύρωση αφορούν, 25

- 1) Την υπεροχή των αιτητών έναντι των προαχθέντων,
- 2) Την παράλειψη των καθ' ων η Αίτηση να συμμορφωθούν προς τις πρόνοιες των Περί Ιεραρχίας και Προαγωγής Μονίμων Αξιωματικών και Υπαξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας Κανονισμών του 1981, που διέπουν το θέμα της αρχαιότητας των Αξιωματικών (Καν. 95) Κ.Δ.Π. 118/81. 30
- 3) Την εφαρμογή κριτηρίων παράνομων, ξένων ή αντίθετων προς τους κανονισμούς. 35
- 4) Την σύνταξη της Επετηρίδας με βάση εσφαλμένα και αντίθετα προς τους κανονισμούς κριτήρια. 40

5) Την έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης.

Ουσιαστικά το θέμα που τίθεται για απόφαση ενώπιον του Δικαστηρίου είναι η εγκυρότητα της Επετηρίδας, που σύμφωνα με τον Καν. 10 της Κ.Δ.Π. 118/81 είναι το επίσημο βιβλίο στο οποίο εμφανίζεται η αρχαιότητα των Αξιωματικών και Υπαξιωματικών. Όλοι οι ειδικότεροι λόγοι αποτελούν επί μέρους πτυχές αυτού του θέματος στο οποίο αναγκαστικά θα επικεντρωθεί κατά κύριο λόγο η απόφαση του Δικαστηρίου.

Είναι παραδεκτό από πλευράς των Καθ'ων η Αίτηση, ότι η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών βασίστηκε στην υπεροχή τους σε αρχαιότητα, όπως προέκυπτε από την Επετηρίδα. (Γραπτή αγόρευση Δικηγόρου Δημοκρατίας, σελ. 4, παρ. (η)).

Η σύνταξη της Επετηρίδας.

Η Επιτροπή για την σύνταξη της Επετηρίδας συγκροτήθηκε με απόφαση του Γ.Ε.Ε.Φ ημερ. 5.8.81 (Τεκμ. 30 ενώπιον του Δικαστηρίου) και με ρητή εντολή “να προβεί εις την σύνταξιν της Επετηρίδας συμφώνως προς το ‘σχετικόν’”.

Ως “σχετικόν” αναγράφεται στον τίτλο “οι περί Ιεραρχίας και προαγωγής Κανονισμοί”.

Στο ίδιο τεκμήριο στην παραγ. 2 σημειώνεται ότι “μερίμνη 1ου και 3ου ΕΓ/ΓΕΕΦ τεθούν υπ’ όψιν της Επιτροπής μέχρι 16.6.81 αι επιδόσεις των Ε/Κ Αξιωματικών εις τα Σχολεία Εφαρμογών και τα αποτελέσματα των τυχόν διενεργηθέντων διαγωνισμών διά τον αρχικόν διορισμόν, (Διά τους προερχόμενους εκ των Παραγωγικών Σχολών η σειρά εξόδου των)”.

Η Επιτροπή πράγματι συνήλθε σε τρεις συνεδρίες την 3.11.81, 12.11.81 και 01.12.81 και όπως αναφέρει στο πρακτικό (Τεκμ. 1) ενώπιον του Δικαστηρίου προέβη στην σύνταξη της Επετηρίδας των Μονίμων Στελεχών του Κυπριακού Στρατού.

Στο ίδιο πρακτικό απαριθμούνται και τα κριτήρια που λήφθηκαν υπόψη κατά σειρά προτεραιότητας και που είναι:

(α) η ημερομηνία προαγωγής στον κατεχόμενο βαθμό,

(β) η σειρά εξόδου εκ των Σχολείων Εφαρμογής του Κυπριακού Στρατού,

(γ) η σειρά επιτυχίας για τους προσληφθέντες κατόπιν διαγωνισμού,

5

(δ) η κλάση,

(ε) η σειρά επιτυχίας στο πρώτο σχολείο εφαρμογής.

10

Η Επετηρίδα που ετοιμάστηκε υποβλήθηκε στον Υπουργό από τον Αρχηγό της Εθνικής Φρουράς στις 27.2.82, και ο Υπουργός με επιστολή του ημερ. 16.3.82 πληροφορεί για την έγκριση των εισηγήσεων του Γ.Ε.Ε.Φ.

15

Το κύριο ερώτημα που τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου είναι τα κριτήρια που λήφθηκαν υπόψη για την σύνταξη της Επετηρίδας και η εγκυρότητά τους. Και οι δυο πλευρές συμφωνούν ότι δεν εφαρμόστηκαν οι πρόνοιες των Κανονισμών και ειδικότερα οι πρόνοιες του Καν. (9) που δίνει τα στοιχεία προσδιορισμού της αρχαιότητας. Η εξήγηση που δόθηκε από τον δικηγόρο της Δημοκρατίας δεν είναι απόλυτα σαφής.

20

Στην ένσταση (παρα. 9, 10 και 11) αναφέρεται ότι οι κανονισμοί δεν είχαν αναδρομική ισχύ και εφόσον αφορούν αποφοιτούντες ή κατασσόμενους Αξιωματικούς και Υπαξιωματικούς δεν είχαν εφαρμογή για τους ήδη αποφοιτήσαντες Αξιωματικούς και Υπαξιωματικούς όπως ήταν η περίπτωση. Για τον λόγο αυτό δόθηκε από τον Υπουργό διαταγή για την συγκρότηση της Επιτροπής - πριν από τη θέσπιση των κανονισμών - που με βάση προκαθορισμένα κριτήρια καθόρισε την αρχαιότητα των Αξιωματικών.

25

30

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η διαταγή αυτή του Υπουργού, αν και ζητήθηκε από τους δικηγόρους των αιτητών δεν κατέστη δυνατό να τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου, γιατί όπως ανέφερε ο δικηγόρος της Δημοκρατίας δεν είχε ανευρεθεί και το πιθανότερο ήταν ότι κατεστράφη λόγω του χρόνου που είχε στο μεταξύ παρέλθει.

35

40

Το μόνο σχετικό στοιχείο που προσκομίσθηκε στο δικαστήριο ήταν το Τεκμήριο 30 για το οποίο έγινε λόγος ενωρίτερα.

5 Στην γραπτή αγόρευσή του, αντίθετα, αλλά και στις διευκρινίσεις που ζητήθηκαν από το Δικαστήριο ο δικηγόρος της Δημοκρατίας υπεστήριξε πως η επίδικη υπόθεση δεν καλύπτετο από τους ισχύοντες κανονισμούς και για το λόγο αυτό καθορίστηκαν κριτήρια κατά το δυνατόν όμοια με εκείνα των κανονισμών.

10 Από πλευράς του, ο δικηγόρος των αιτητών υπεστήριξε ότι οι κανονισμοί ήταν δεσμευτικοί για τους Καθ' ων η Αίτηση που όφειλαν να τους εφαρμόσουν ως το εν ισχύϊ δίκαιο.

15 Θα πρέπει από την αρχή να τονιστεί ότι η άποψη για μη εφαρμογή των κανονισμών σε αξιωματικούς και υπαξιωματικούς που είχαν αποφοιτήσει και καταγεί πριν από τη θέσπισή τους, δεν μπορεί να ευσταθήσει.

20 Όπως παρατηρεί ο Δικαστής κ. Πικής στην απόφαση *Sentis and Others v. Republic* (1983) 3 C.L.R 419 δεν σημαίνει αναδρομικό χαρακτήρα για ένα νόμο το απλό γεγονός ότι τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτόν αποφασίζονται με συμβάντα που ανάγονται σε παρελθόντα χρόνο. Γεγονότα του παρελθόντος και πείρα που έχει αποκτηθεί σε χρόνο που έχει ήδη διαρρεύσει αποτελούν το υπόβαθρο πλείστων νομοθετημάτων.

25 Εξάλλου με βάση τα συγκεκριμένα περιστατικά της υπόθεσης αδυνατώ και συμφωνήσω με τις άλλες θέσεις του δικηγόρου της Δημοκρατίας.

30 Όπως προκύπτει από τα στοιχεία ενώπιον του Δικαστηρίου (Τεκμ. 30) η εντολή για τη σύσταση της Επιτροπής για τη σύνταξη της Επετηρίδας δόθηκε στις 5.8.81, ενώ δηλ. η Κ.Δ.Π. 118/81 ευρίσκετο σε ισχύ, και όχι πριν από αυτή.

35 Η εντολή παραπέμπει ρητά στους Περί Ιεραρχίας και Προαγωγών Κανονισμούς και τα μόνα κριτήρια που εξειδικεύονται είναι αυτά που εμφανίζονται στην παραρ. 2, οι επιδόσεις δηλ. στα Σχολεία Εφαρμογών, και τα αποτελέσματα τυχόν διενεργηθέντων διαγωνισμών.

40 Στο πρακτικό (Τεκμ. 1 στη γραπτή αγόρευση της Δημοκρατίας) η Επιτροπή προχωρεί στην διατύπωση ορισμένων κριτηρίων που δεν ανταποκρίνονται ούτε στις πρόνοιες

των Κανονισμών ούτε στην εντολή που είχε λάβει. Από πούθενά δεν προκύπτει ότι οι Κανονισμοί εγκαταλείφθηκαν επειδή οι συγκεκριμένες περιπτώσεις δεν ήταν δυνατό να υπαχθούν στις πρόνοιές τους, ή ότι τα κριτήρια τα οποία απαριθμούνται αποτελούσαν τα κατά το δυνατόν όμοια προς εκείνα των κανονισμών όπως ισχυρίζεται ο δικηγόρος της Δημοκρατίας. 5

Στην πραγματικότητα οι κανονισμοί αγνοήθηκαν τελείως από την Επιτροπή και χρησιμοποιήθηκαν κριτήρια τα οποία είναι ξένα και δεν αναφέρονται σε καμιά περίπτωση στις σχετικές πρόνοιες, όπως για παράδειγμα η κλάσις (κριτήριο “δ” κατά σειρά προτεραιότητας στο Τεκμ. 1). 10

Όπως υπογραμμίζεται σε δικαστικές αποφάσεις, “An administrative authority cannot in the exercise of its administrative power override the law by the evolution of criteria other than those laid down as the relevant statute”. 15
(*Kyriacou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 1845).

Καταλήγω ότι η σύνταξη της Επετηρίδας, η επίσημη δηλ. καταχώριση της αρχαιότητας των Αξιωματικών όφειλε να γίνει με βάση τα κριτήρια που καθορίζει ο νόμος. Σε περίπτωση που τούτο αποδεικνύετο ανέφικτο, οι καθ’ ων η Αίτηση όφειλαν, μετά από την σχετική διαπίστωση να ενεργήσουν με βάση τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου. 20
25

Η πλήρης και ολοκληρωτική παραγνώριση των προνοιών των κανονισμών και η σύνταξη της Επετηρίδας κατά τον τρόπο που ήδη αναφέρθηκε, καθιστούν την πράξη προσβλητή σε ακύρωση. 30

Η φύση της Επετηρίδας και το έννομο συμφέρον των αιτητών

Το ερώτημα που απομένει είναι αν η εγκυρότητα της Επετηρίδας στο στάδιο αυτό και μέσα στα πλαίσια αυτής της υπόθεσης μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο δικαστικού ελέγχου. 35

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας αμφισβήτησε την δυνατότητα αυτή και ισχυρίστηκε, ότι η Επετηρίδα αποτελούσε προϋπάρχουσα αυτοτελή διοικητική πράξη που η νομιμότητά της δεν μπορεί να εξεταστεί παρεπιπτόντως και ενώ η προθεσμία των 40

75 ημερών για την προσβολή της έχει προ πολλού εκπνεύσει.

5 Εν πάση περιπτώσει οι αιτητές, κατά τους ίδιους πάντοτε ισχυρισμούς, είχαν έμμεσα αποδεχτεί την εγκυρότητα της Επετηρίδας από το 1982 που έγιναν οι προαγωγές τους σε λοχαγούς, και η αποδοχή αυτή αναιρούσε το έννομό τους συμφέρον για προσφυγή στο ακυρωτικό δικαστήριο.

10 Η Επετηρίδα, όπως σημειώνεται και πιο πάνω, είναι σύμφωνα με τον Καν. 10 το Επίσημο Βιβλίο στο οποίο εμφανίζεται η αρχαιότητα των Αξιωματικών και Υπαξιωματικών. Λειτουργεί επομένως ως πίνακας αρχαιότητας και αποτελεί πράξη προπαρασκευαστική στην τελική πράξη της προαγωγής. Η προσβολή της είναι δυνατή με την προσβολή της τελικής πράξεως με την
15 οποία ενσωματώνεται μετά την επέλευση του τελικού αποτελέσματος. Ενδεχόμενη ακυρότητά της επάγεται και την ακυρότητα των πράξεων που ακολούθησαν και βασίστηκαν σ' αυτή.

20 Η προθεσμία των 75 ημερών εξάλλου, για την προσβολή μιας απόφασης, προϋποθέτει γνώση της απόφασης αυτής. Γνώση επαρκή, σε βαθμό που το επηρεαζόμενο μέρος να μπορεί να διεκδικήσει τα δικαιώματά του. (*Plousiou v. Central Bank* (1982) 3 C.L.R. 230).

25 Από τα στοιχεία της υπόθεσης προκύπτει, ότι η Επετηρίδα διαβιβάστηκε στους Σχηματισμούς, Διοικήσεις και Διευθύνσεις του Γ.Ε.Ε.Φ. (όχι στις Μονάδες) την 1.12.82 (βλ. τεκμ. 7, αγόρευση Δημοκρατίας).

30 Οι προαγωγές είχαν ήδη γίνει από την 15.5.82 και δεν υπήρχε τίποτε που να καταδεικνύει την ύπαρξη της Επετηρίδας ή την σχέση της με τις προηγηθείσες προαγωγές. Οι αιτητές αγνούσαν την ύπαρξη της Επετηρίδας και δεν τεκμαίρεται έμμεση αποδοχή της με την αποδοχή των προαγωγών στον προηγούμενο βαθμό.
35

40 Δεν υπάρχει επομένως κανένα ουσιαστικό ή διαδικαστικό κώλυμα που να αποκλείει τον έλεγχο της εγκυρότητας και της νομιμότητας της Επετηρίδας. Η Επετηρίδα, όπως ενωρίτερα στην απόφαση αυτή επεξηγείται, είχε συνταχθεί όχι σύμφωνα με τις πρόνοιες των Κανονισμών, αλλά κατά τρόπο που επηρεάζει τη νομιμότητα και το κύρος της. Ως εκ τούτου είναι

άκυρη.

Ως προπαρασκευαστική δε πράξη συμπαράσχει στην ακυρότητα και στις τελικές προαγωγές των οποίων υπήρξε η βάση.

5

Οι προσφυγές υπ' αρ. 579/87, 609/87, και 610/87.

Τα ευρήματα και η απόφαση του Δικαστηρίου στην προσφυγή υπ'αρ. 562/87 δεν επαναλαμβάνονται στις προσφυγές αυτές που τα γεγονότα τους διαφοροποιούνται και καθιστούν αναγκαία την εξέταση των επιμέρους νομικών σημείων που εγείρονται.

10

Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό και στις τρεις αυτές υποθέσεις είναι το γεγονός ότι οι αιτητές αντίθετα με ότι συνέβη στην υπόθεση υπ'αρ. 562/87 δεν κρίθηκαν προακτέοι "κατ' εκλογήν".

15

Στην υπόθεση υπ' αρ. 579/87 ο αιτητής κρίθηκε κατά τις ετήσιες κρίσεις του 1987 από το Συμβούλιο Κρίσεων ως "προακτέος κατ' αρχαιότητα".

20

Στην υπόθεση υπ' αρ. 609/87 ο αιτητής κρίθηκε κατ' αρχή από το Συμβούλιο Κρίσεων ως "προακτέος κατ' εκλογήν", αλλά ο Υπουργός Άμυνας στον οποίο υποβλήθηκαν οι πίνακες των κριθέντων Αξιωματικών για κύρωση σύμφωνα με τις πρόνοιες του Καν.32(1) διαφώνησε με την απόφαση και παρέπεμψε την υπόθεση για επανάκριση.

25

Ο αιτητής στην υπόθεση υπ'αρ. 610/87 κρίθηκε από το Συμβούλιο Κρίσεων ως "παραμένων εις τον αυτόν βαθμόν".

30

Πορόμοια περίπτωση είχε αντιμετωπίσει το Δικαστήριο αυτο στην υπόθεση **Ανδρέας Χαρίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 147, όπου σημειώνεται ότι:

35

"Υπό το καθεστώς των Κανονισμών περί Ιεραρχίας και Προαγωγής των Μονίμων Αξιωματικών, Κ.Δ.Π. 118/81 η απόφαση του Συμβουλίου Κρίσεων δεν αποτελεί προπαρασκευαστική, αλλά πράξη που δημιουργεί αυτήν καθ' εαυτήν έννομο συμφέρο".

40

Συνεπώς αντικείμενο του δικαστικού ελέγχου έδει να αποτελέσει η κρίση για το “προακτέος” ή “μη προακτέος” των υποψηφίων στις “κατ’ εκλογήν” προαγωγές.

5 Η κρίση ως “προακτέος” αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για προαγωγή. Σε καμιά περίπτωση δεν είναι δυνατή προαγωγή Αξιωματικού που δεν έχει κριθεί προακτέος, γιατί δεν πληροί τις προϋποθέσεις προαγωγής. Η έλλειψη εξάλλου των προϋποθέσεων εξαφανίζει και το έννομο συμφέρον για προσβολή της πράξεως της προαγωγής. (Απόφαση *Χαρίδης και Άλλοι* ανωτέρω).

10

Οι αιτητές και στις τρεις προσφυγές δεν είχαν κριθεί ως “προακτέοι κατ’ εκλογήν”. Στερούνται συνεπώς του αναγκαίου εννόμου συμφέροντος για προσβολή των επίδικων πράξεων.

15

Η προσφυγή υπ’ αρ. 604/87.

Κύριος λόγος για ακύρωση στην προσφυγή αυτή είναι η ισχυριζόμενη αντισυνταγματικότητα των προνοιών του Καν. 9(9) σύμφωνα με τις οποίες οι Αξιωματικοί Όπλων προηγούνται σε αρχαιότητα των ομοιοβάθμων τους Αξιωματικών Σωμάτων.

20

Οι δύο αιτητές είναι Αξιωματικοί Σώματος και με βάση τον Καν. 9(9) κρίθηκαν ως νεώτεροι των υπηρετούντων στα όπλα. Ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίζεται στην αγόρευσή του ότι ο Καν. 9(9) παραβιάζει το άρθρο 28 του Συντάγματος, γιατί εισάγει άνιση και αυθαίρετη μεταχείριση σε βάρος των Αξιωματικών Σωμάτων. Δεν συμμερίζομαι την άποψη. Έχει κατ’ επανάληψη τονιστεί στη νομολογία ότι η ισότητα έχει την έννοια της κατά ίσον τρόπο μεταχείρισης των αυτών πραγματικών καταστάσεων ή σχέσεων. Πράγμα που δεν συμβαίνει στην περίπτωση αυτή. Οι Αξιωματικοί Όπλων έχουν διαφορετική αποστολή, διαφορετικές συνθήκες εργασίας και άλλους όρους εκπαίδευσης και στρατιωτικής κατάρτισης. Ο Καν. 9(9) δεν συνιστά παράλογη ή αυθαίρετη ευνοϊκή μεταχείριση των Αξιωματικών Όπλων και δεν παραβιάζει τις περί ισότητας συνταγματικές διατάξεις. Ο ισχυρισμός για αντισυνταγματικότητα αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

25

30

35

40

Με βάση όλα όσα αναφέρονται στην απόφαση αυτή η προ-

σφυγή υπ' αρ. 562/87 επιτυγχάνει και οι προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών κηρύσσονται άκυρες, ως αποτέλεσμα της ακυρότητας της Ελετηρίδας στην οποία κατά ουσιαστικό μέρος βασίστηκαν.

5

Οι προσφυγές υπ' αρ. 579/87, 609/87, 610/87 και 607/87 απορρίπτονται. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή 562/87 επιτυγχάνει. Οι προσφυγές 579/87, 607/87, 609/87 και 610/87 απορρίπτονται.

10